

Надъ покривитѣ бѣли
камбани сж запѣли.
И сякашъ отъ кубето,
високо до небето,
трепти една молитва —
да нѣма кръвъ и битва,
богати, сиромаси,
да бждатъ у дома си;
земята благодатна
да роди жѣтва златна,
и кораби на есень
да трѣгнатъ пакъ съсъ пѣсень;
да зрѣятъ круши, дини,
въ селскитѣ градини;
да нѣма гладни, голи,
ни въ грижи, ни въ неволи,
да бждатъ всички сити,
щастливи и честити.

Григоръ Угаровъ

В Ъ Р А

Нощта бѣ тъмна, неприветна,
мълчеше селото въвъ сѣнь,
и сиво, мрачно бѣ небето,
фучеше вѣтрѣтъ навънъ.

А въ стая, бедно наредена,
и предъ кандило, въ свѣтлина,
жена грижовна, на колѣне,
молитва шепнѣше сама:

— Пази съпруга ми, о Боже,
въ полето пусто, по снѣгѣтъ:
безъ зло по бурята да може
да се завърне здравъ отъ пжть! —

Тя млѣкна и помилва съ прѣсти
детето свое по коси,
и съ кротѣкъ погледъ се прекръсти
предъ образа на Божий Синъ.

Вънъ — вихрѣтъ студень пресека,
просторѣтъ вредъ се проясни:
вратата кжшна се откряна
и влѣзе пжтникѣтъ любимъ!

Въ лжчи, надъ малкото кандило,
съ усмивка гледаше Христосъ
семеиний кжтъ на вѣра силна
и на животъ, правдивъ и простъ.

Ненчо Савовъ

Евгений Вадимовъ

ЛЕГЕНДА ЗА АТОНЪ

Както гласи преданието, това чудо станало тогава, когато възнеслиятъ се въ слава Спасителъ вече заелъ мѣстото си отдѣсно на Отца-Бога и само пречистата Богородица останала на земята, окръжена отъ светитѣ апостоли, които продължавали да живѣятъ въ Иудея.

Преминало първото лѣто, настъпило следъ всичко онова Велико и Свѣтло, което станало на Голгота и въ Иерусалимъ, — настъпила есень, и

замислили се дванадесеттѣ апостоли, виждайки, какъ стремително протича земното време.

— Възможно ли е повече да се бавимъ? — разговаряли тѣ. — Огънѣтъ на Христовото учение е неугасимъ въ нашитѣ сърдца, но за това ли Иисусъ ни учи, страда на кръста, и победно възкрѣсна отъ мъртвитѣ, щото ние да останемъ бездейни въ Иудея, а не отидемъ по всички стра-ни да проповѣдваме Словото Божие?